

అభిజ్ఞ - భార్య చండు

12

ముందుగా అనుకున్నట్లుగానే త్రిలోక్ అందర్నీ హస్తినాపూర్ లో కలిశాడు.

అభిజ్ఞ చూపుల్లో విరాజ్ చిక్కినట్టే చిక్కి తప్పించుకున్నందుకు బాధ కనిపిస్తుంటే, నితిన్ ఇంకా భాటియా కళ్ళలో విరాజ్ ని ఎవరు హత్య చేశారా అనే సందేహం మెదిలింది.

త్రిలోక్ కాసేపు చనిపోయిన విరాజ్ కూతురి గురించి ఆలోచించి,

“మనం చేసిందేమీ లేదు, విరాజ్ చావుకు మనం కారణం కాదు” అన్నాడు ముగ్గుర్నీ చూస్తూ...

“నిజమే అతని మరణానికి కారణం మనం కాదు, కానీ నష్టపోయింది మనమే. ఎందుకంటే అతని ద్వారా రాబట్టాల్సిన ఇన్సూరెన్స్ కోల్పోయాం” అన్నాడు నితిన్.

“ఇన్సూరెన్స్ మాత్రమే కాదు ఆ సూట్ కూడా, అదే పెద్ద ఆధారం” అన్నాడు భాటియా.

“విరాజ్ చావుకు కారణం మనమే! మనం తన వెంట పడకపోతే, ఇంటిదాకా వెళ్ళకపోతే అతను బ్రతికే ఉండేవాడు కదా” అంది అభిజ్ఞ.

నితిన్ ఇంకా భాటియా మాటలకి త్రిలోక్ నుంచి ఎటువంటి స్పందన లేదు, కానీ అభిజ్ఞ మాటలకి జవాబుగా

“ఇప్పుడు ఏమంటావ్ అభిజ్ఞ మనం చేసింది!!? సారీ సారీ నేను చేసింది తప్పంటావా?” అడిగాడు త్రిలోక్

“చావుకి కారణం మనం అతన్ని పట్టుకోవడం అన్నది ఎంత నిజమో, అతన్ని చంపేలా మనం ఈ ఎంక్వయిరీ చేయడం తప్పే కాదు అన్నది కూడా అంతే నిజం సర్” అంది అభిజ్ఞ.

అప్పటికి అభిజ్ఞ మాటల్లోని ఆంతర్యం అర్థమయ్యింది నితిన్ కి,

త్రిలోక్ నవ్వుతూ “ఎస్, మనం చేసింది తప్పు కాదు, ఎందుకంటే ప్రతి మనిషిలో చెడు రక్తం ఉంటుంది కానీ అది చెడు చేయమనదు, ప్రాణం తీయమనదు. కానీ చెడు ఆలోచన అలా కాదు అది రక్తంలో కలవకపోయినా దాని పొందు

కోరితే ప్రాణం మట్టిలో కలిసేదాకా వదలదు. ఇదే జరిగింది విరాజ్ విషయంలో చెడు ఆలోచన, చెడు మనిషికి అతను చేసిన సాయం అతన్ని మట్టిలో కలిపాయి” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అంటే ఏంటి సర్? విరాజ్ కి నేరుగా హంతకులతో సంబంధం ఉంది అనా” అడిగాడు నితిన్.

“చాలా దగ్గర సంబంధం ఉండి ఉండాలి కదా నితిన్? లేదంటే ప్రాణం తీసేంత పరిస్థితి రాదు కదా!” త్రిలోక్ ని అడిగిన ప్రశ్నకు జవాబిచ్చింది అభిజ్ఞ.

“యెస్ అభిజ్ఞ యు ఆర్ కరెక్ట్, మనిషి ఆడే చదరంగంలో అయినా, మనుషులే ఆడబడే జీవన రణరంగంలో అయినా తన ఉనికికి హాని కలుగుతుంది అనే స్థితిలోనే ఎంత దూరమైనా వెళ్ళడానికి మనం తెగిస్తాం. మన ప్రాణాన్ని మరొక ప్రాణంతో భర్తీ చేయడానికి సిద్ధమవుతాం, సో మనం సరైన దారిలోనే ఉన్నాం అది కూడా క్లోజ్ టు ది టార్గెట్” అన్నాడు త్రిలోక్.

ఇంతలో భాటియా ఫోన్ రింగ్ అయ్యింది.

“హలో రంజిత్ చెప్పు” అన్నాడు భాటియా ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసి,

“మీరు అడిగింది కరెక్ట్ సర్ అతని బాడీలో ఉన్న బుల్లెట్ glock-6 గన్ లో నుంచే వచ్చింది” అని చెప్పాడు రంజిత్.

“గుడ్ వర్క్ రంజిత్, ఆ విరాజ్ చనిపోవడానికి ముందు అతని ఫోనుకి వచ్చిన కాల్స్ ట్రేస్ చేయండి, వీలైనంత త్వరగా నాకు డేటా కావాలి” అని రంజిత్ కి అర్థమయ్యేలా చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు.

“ఇప్పుడు కాల్ డేటా చెక్ చేస్తే తను దొరుకుతుందనా మీ ఉద్దేశ్యం?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“ఖచ్చితంగా దొరుకుతుంది, జరిగింది అంతా విరాజ్ చెప్పేనే కదా అతనిని అంత త్వరగా చంపగలిగింది” త్రిలోక్ వైపు చూస్తూ చెప్పాడు భాటియా.

“లేదు మై ఫ్రెండ్, అక్కడ వేరుగా జరిగి ఉండాలి మనం కాల్ డేటా చెక్ చేసినా లేక సిగ్నల్ ట్రైయాంగిలేషన్ చేసి మొత్తం ఇన్ఫర్మేషన్ చెక్ చేసినా మనకి క్లూ దొరక్కపోవచ్చు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“ఒక వేళ దొరికితే?” అన్నాడు భాటియా

“నిజమే ఏ చిన్న విషయం వదలకూడదు” అన్నాడు నితిన్.

“వదలమని చెప్పలేదు నితన్, ఆ ప్రాసెస్ అలా జరగనీ..., కానీ నాకు ఒక సందేహం ఉంది, ఒక వేళ మీరు మీకు కావాల్సిన వాళ్ళ కోసం చేస్తున్నట్లు ఆ విరాజ్ కూడా తనకి కావాల్సిన వాళ్ళ కోసం ఇదంతా చేస్తున్నాడేమో?, తన వాళ్ళతో ఉన్నప్పుడే నేను అతనికి కాల్ చేసి ఉండచ్చు కదా” అన్నాడు త్రిలోక్.

“కానీ సర్ తనకి తన వాళ్ళు ఉంటే ఇప్పుడు తన బిడ్డని ఎవరూ పట్టించుకోకుండా ఎందుకు ఉంటారు?” అడిగింది అభిజ్ఞ.

“అదే కదా ఎందుకుంటారు?” అన్నాడు త్రిలోక్.

“నేను అదే అడుగుతున్నా సర్” అంది అభిజ్ఞ.

“ఆ...అదే...” అని త్రిలోక్ అంటుండగా!?

“అర్థమైంది సర్, నేను ఆ పని మీద ఉంటా” అని అభిజ్ఞ అక్కడ్నుంచి కదిలింది.

నితన్ ఇంకా భాటియా ఒకరితో ఒకరు కాసేపు మాట్లాడుకుని

“ఇది సరైన మార్గమేనా మనం ఉన్న క్లౌస్ వదిలేసి ఆ విరాజ్ కూతురు గురించి కనుక్కుంటూ కూర్చోంటే ఎలా?” అంటూ ఒకే ప్రశ్నని అడిగారు.

“నిజమే భాటియా క్లౌస్ అవసరం, నువ్వు ఇందాక చెప్పినట్లు ఆ సూట్ చాలా పెద్ద క్లౌ, కానీ మన దగ్గర ఆ క్లౌ ఆల్రెడీ ఉన్నప్పుడు దాని గురించి ఎందుకు ఆలోచించడం?” అన్నాడు త్రిలోక్.

“యెస్ సర్ అర్థమైంది, ఆ సూట్ లో ఉన్న లేయర్ నా దగ్గర ఉంది. నేను దానిని తీసుకొస్తా” అంటూ నితన్ లేవబోయాడు.

“ఒక్క నిమిషం నితన్” ఆపాడు త్రిలోక్.

“చెప్పండి సర్” వెనక్కి తిరుగుతూ అన్నాడు నితన్.

“నువ్వు ఆ క్లౌ తీసుకొద్దువు కానీ దానికంటే ముందు నువ్వు చేయాల్సిన పని ఒకటి ఉంది”

“ఏంటి సర్ అది?” అడిగాడు నితన్.

“ఆ విరాజ్ ఎక్కడెక్కడ పని చేశాడో వివరాలు కావాలి ఇంకా అతని అకౌంట్ డీటైల్స్ కూడా పూర్తిగా తెలుసుకోవాలి” అన్నాడు త్రిలోక్.

నితన్ “ఇంత చిన్న పనా! అన్నట్లు” తల కదిల్చాడు.

“నీ ఆరోగ్యం ఈరోజే కదా కుదుటపడింది? ముందు ఈ విరాజ్ సంగతి చూద్దాం!” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“సరే సర్” అంటూ నితిన్ విరాజ్ గురించిన వివరాలు సేకరించే పనిలో వెళ్ళాడు.

“సరే మనమేం చేద్దాం? ఆ కాల్ డేటాకోసం ఎదురుచూడటమేనా?” అడిగాడు భాటియా.

“లేదు భాటియా ఆ డేటా మనం ఎదురుచూడకపోయినా వస్తుంది, మనం అంతకంటే ముందు చేయాల్సిన ముఖ్యమైన పని ఒకటుంది, మామూలుగా ఐతే ఆ పని నేనే చేయచ్చు, కానీ ఈ ప్రాంతం గురించి నాకు పూర్తిగా తెలియదు కాబట్టి నీ హెల్ప్ ఖచ్చితంగా కావాలి” అన్నాడు త్రిలోక్.

“తప్పకుండా త్రిలోక్, ముందు ఆ పని ఏంటో చెప్పు?”

“ఏ పర్వతం దగ్గర అయితే మనోజ్ఞ ఇంకా నిఖిల చనిపోయారో ఆ పర్వతం మీదకి వెళ్ళడానికి మరేదైనా మార్గం ఉందా! లేదా? అనేది మనం తెలుసుకోవాలి భాటియా” అని చెప్పి పైకి లేచాడు త్రిలోక్.

“ఈ మాత్రం దానికి ఇంత దూరం తీసుకురావడం ఎందుకు?, నిన్న నితిన్ ని అడ్మిట్ చేసిన హాస్పిటల్ నుంచి ఆ పర్వతం చాలా దగ్గర కదా!” అని అడిగాడు భాటియా.

“వచ్చింది కేవలం దీనికోసమే కాదు భాటియా దారిలో మరొక పని ఉంది, పైగా విరాజ్ గురించి తెలుసుకోవడానికి అభిజ్ఞ ఇంకా నితిన్ లకు ఈ చోటు దగ్గరగా ఉంటుంది కాబట్టి ఇక్కడ ప్లాన్ చేశా” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“ఇంతకీ ఆ దారిలో పనేమిటి?”

“ఈ హత్యలు అన్నిటి వెనుక మెడిసిన్ గురించి తెలిసిన వ్యక్తులు ఎవరో ఉన్నారని నా అనుమానం” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“ఇంకా అనుమానం ఎందుకు చనిపోయిన వ్యక్తి మెడికల్ అడ్వైజరీ కదా?”

“ఆ విషయం తెలిశాకే నా అనుమానం మరింత బలపడింది”

“అంత ఖచ్చితంగా ఎందుకు అనుకుంటున్నావ్” మళ్ళీ అడిగాడు భాటియా.

“క్రితం ఇదే కేసుకి సంబంధించి ఒక పోలీసు ఆఫీసర్ చనిపోయాడు, అతని పోస్ట్ మార్టం రిపోర్ట్ చెక్ చేసినప్పుడు పొటాషియం లెవల్ పెరిగింది అని తెలిసింది, నిన్న అభిజ్ఞ నితిన్ గురించి చెప్పినప్పుడు కూడా డాక్టర్ నితిన్ బాడిలో పొటాషియం లెవల్స్ ఎక్కువ ఉన్నాయని, పొటాషియం రిచ్ ఫుడ్స్ ఇవ్వవద్దు అన్నారని చెప్పింది. మధుకర్ బాడిలో

పొటాషియం లెవల్ పెరిగి అరిథ్మియాస్ వలన చనిపోయాడు. నితన్ బాడిలో తక్కువ శాతంలో పెరగడం వలన కోలుకున్నాడు” అని చెప్పి ఆపాడు త్రిలోక్.

“పూర్తిగా చెప్పు” అన్నాడు భాటియా.

“లోపలికి వెళ్దాం” అని చెప్పి హాస్పిటల్ ముందు కార్ ఆపాడు త్రిలోక్.

“నీకు ఇక్కడ డాక్టర్లు కూడా తెలుసా?” అడిగాడు భాటియా

“ఈ కార్డియాలజిస్ట్ ఇక్కడివాడుకాదులే మా వాడే” అని చెప్తూ “డాక్టర్ హృదయ్” అని రిసెప్షన్లో అడిగాడు త్రిలోక్.

రిసెప్షన్లో ఉన్న వ్యక్తి ఫోన్ చేసి హృదయ్ తో మాట్లాడిన కొద్దిసేపటి తర్వాత, త్రిలోక్ ని తన క్యాబిన్ కి తీసుకెళ్ళడానికి స్వయంగా తానే రిసెప్షన్ దగ్గరకు వచ్చాడు హృదయ్.

“హృదయ్ హృదయ్” పలకరించాడు త్రిలోక్.

“హృదయ్ త్రిలోక్” హృదయ్ దగ్గరకు చేరుతూ పలకరించాక, భాటియాని పరిచయం చేశాడు త్రిలోక్.

పరిచయాలు అయ్యాక ముగ్గురూ హృదయ్ క్యాబిన్ కి చేరుకున్నారు.

“ఇప్పుడు చెప్పు, ఇంటికి రమ్మంటే రాకుండా ఇక్కడికే వచ్చి మీట్ అయ్యేంత ఇంపోర్టెంట్ విషయం ఏంటి?”

“ఒక కేస్ లో నీ హెల్ప్ కావాలి”

“పూర్, నేను చేయగలిగిన హెల్ప్ తప్పకుండా చేస్తా?”

“మనిషి శరీరంలో పొటాషియం లెవెల్స్ సులభంగా పెంచచ్చా?”

“పెంచచ్చా అంటే శరీరంలో దాని కంటెంట్ కొన్ని హార్మోన్స్ ని ఇంకా డైట్ ని మోనిటర్ చేస్తూ పెంచచ్చు”

“మీలా బ్రతికించడానికి పెంచడం కాదు హృదయ్, చంపడానికి ఉన్నదానికంటే ఇంకా క్లియర్ గా చెప్పాలంటే కేవలం పొటాషియం లెవెల్స్ పెంచి మనుషుల్ని చంపచ్చా అనేది త్రిలోక్ డాట్” చెప్పాడు భాటియా.

“ఏంటి?” అన్నాడు హృదయ్.

అవునన్నట్లు తల కదిల్చాడు త్రిలోక్.

“ఓకే అర్థమైంది... నిజానికి పొటాషియం లెవెల్స్ పెంచచ్చు. నార్మల్ గా మనకి వాంతులు అయినా లేక డయేరియా వచ్చినా రక్తంలో పొటాషియం కంటెంట్ తగ్గుతుంది. అప్పుడు న్యూట్రల్ సాల్ట్ ఉంది కదా అదే కె.సి.యల్ ఇంజెక్షన్ చేసి పెంచుతాం. అదే పద్ధతిలో ఎక్కువ మొత్తాలలో ఇంజెక్షన్ చేస్తే పొటాషియం లెవెల్స్ తప్పకుండా

పెరుగుతాయి. ఒకవేళ 5.5 దాటిన తర్వాత కూడా మనం పొటాషియం ఇస్తే ఇక అంతే హైపర్కలేమియా వస్తుంది” అని చెప్పాడు హృదయ్.

“ఈ 5.5 ఏంటి” అడిగాడు త్రిలోక్.

“మామూలుగా ఒక లీటర్ రక్తంలో ఎంత పొటాషియం ఉంది అనేది మిల్లీమోల్స్ లో కొలుస్తారు, మనిషి ఆరోగ్యంగా ఉంటే ఈ వాల్యూ ఒక లీటర్ రక్తంలో 3.2 నుంచి 5 మిల్లీమోల్స్ వరకూ ఉంటుంది అది 5.5 దాటిన దగ్గర్నుంచి మనిషి చావుకు దగ్గరవుతాడు. 6 దాటితే ఇక గుండెపోటు వచ్చేస్తుంది” అని బదులిచ్చాడు హృదయ్.

“ఇలా ఇంజెక్షన్ కాకుండా పోస్ట్ మార్ట్ లో కూడా ఎలా ఇచ్చారో బయటపడకుండా ఇవ్వచ్చా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఇవ్వచ్చా అంటే ఫుడ్ ద్వారా ఇవ్వచ్చు ఇంకా కొన్ని మార్గాలు ఉంటాయి కానీ వాటి గురించి పూర్తి వివరాలు కావాలంటే నాకు కొంచెం టైమ్ ఇస్తే చెబుతా”

“24 గంటల్లో చెప్పగలవా?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“అర్థమైంది, ఎంత త్వరగా వీలైతే అంత త్వరగా తెలుసుకుని పూర్తి వివరాలు నీకు ఫోన్ లో చెబుతా ఓకేనా?”

“థాంక్యూ హృదయ్” అంటూ పైకి లేచాడు త్రిలోక్.

“ఏంట్రా లేచావ్” ఇంటికి రావా అడిగాడు హృదయ్.

“ఇంటికా, ఇంటికంటే ఇప్పుడు కష్టం వేరే డ్యూటీ పనిమీద వచ్చాను”

“పనిలేకుండా ఎప్పుడూ రావులే, పదండి భాటియా గారు ఇంటికి వెళ్దాం. వీడు ఇక్కడికి వచ్చి ఇంటికి రాలేదంటే ఈయన గారి పెంపుడు తల్లి నాకు భోజనం కూడా పెట్టదు” అన్నాడు హృదయ్.

భాటియా బదులుగా నవ్వాడు.

“సరే పదా అంటూ ఆ పొటాషియం లెవల్స్ గురించి ఆలోచిస్తూనే త్రిలోక్ కూడా నవ్వుతూ హృదయ్ వెంట కదిలాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచిక లో...)

Post your comments